

UČNA URA IZ USMILJENJA

Evangelij po Janezu 8,1–11

¹ Jezus je krenil proti Oljski gori. ² Zgodaj zjutraj se je spet napotil v tempelj. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu, on pa je sédel in jih učil. ³ Pismouki in farizeji so tedaj pripeljali ženo, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju. Postavili so jo v sredo ⁴ in mu rekli: »Učitelj, tole ženo smo zasačili v prešuštvovanju. ⁵ Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?« ⁶ To so govorili, ker so ga preizkušali, da bi ga mogli tožiti. Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. ⁷ Ko pa so ga kar naprej spraševali, se je vzravnal in jim rekel: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.« ⁸ Nato se je spet sklonil in pisal po tleh. ⁹ Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali, od najstarejših dalje. In ostal je sam in žena v sredi. ¹⁰ Jezus se je vzravnal in ji rekel: »Kje so, žena? Te ni nihče obsodil?« ¹¹ Rekla je: »Nihče, Gospod.« In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne greši več!«

Ostala berila: Izaija 43,16–21; Psalm 126; Pismo Filipljanom 3,8–14.

LECTIO:

Evangeljski odlomek tega tedna govori o še enem primeru Jezusovega odpuščanja in usmiljenja. Neko žensko so zalotili pri prešuštvovanju. Farizeji, ki so poznali Jezusovo sočutje do grešnikov, so izkoristili to priložnost in ga poskušali ujeti v past.

Predstavlja si prizor: Jezus uči v templju, za Jude najsvetejšem kraju, ki ga sam imenuje »hiša mojega Očeta«. Obdaja ga množica ljudi, ki ga poslušajo.

Skupina farizejev in pismoukov pred Jezusa in množico postavi neko žensko. Povedo, da so jo zalotili pri prešuštvovanju in da Mojzesova postava za to predvideva smrt s kamenjanjem (Peta Mojzesova knjiga 22,22–24). Sledi prekanjeno vprašanje: »Kaj pa ti praviš?« Na videz se zdi, da želijo obtožiti žensko, v resnici pa iščejo priložnost, da bi obtožili Jezusa.

V zgodbi ni omenjen moški, s katerim je prešuštvovala, niti njen mož. Ozračje je napeto. Gre dobesečno za življenje ali smrt. Vse oči se od ženske, katere življenje visi na nitki, preusmerijo na Jezusa. Le kaj bo rekel?

Jezus se skloni in piše s prstom po tleh. Kaj je napisal? Zakaj? Morda je Jezus poskušal odvrniti pozornost od prestrašene ženske, morda je premišljeval o odgovoru. Janez ne da nobenega pojasnila.

Jezusov odgovor je mojstrski. Zelo dobro se zaveda nastavljene pasti. Tožitelje utiša, ne da bi nasprotoval Postavi ali odobral greh. Ženska nazadnje ostane sama pred Jezusom. On, ki je bil brez greha, bi lahko kaznen izvršil. Namesto tega ženski dovoli, da odide. Želi ji dati možnost, da bi se spokorila, in ji naroči, naj ne greši več.

MEDITATIO:

Primerjaj, kako z žensko ravnajo farizeji in kako z njo postopa Jezus. Premišluj o njihovih dejanjih in motivih. Kako se razlikujejo? So morda tudi kakšne skupne točke?

Predstavlja si sebe v različnih vlogah: najprej kot enega izmed farizejev, nato pa kot to prestrašeno žensko. Kako bi se te dotaknilo to srečanje z Jezusom?

Česa se lahko iz tega odlomka naučimo o svojem odnosu do lastnega ravnanja in o svojem odnosu do drugih?

ORATIO:

Zahvali se Bogu za njegovo milost in usmiljenje. On pozna naše slabosti in kadar grešimo, se lahko zatečemo k njemu, da nam odpusti in nas obnovi. Prosi Boga, naj poglobi tvojo hvaležnost za te čudovite nezasluzene darove.

Moli Psalm 126 in se zahvali za »velike reči, ki jih je GOSPOD storil za nas!«

Prosi Svetega Duha, naj ti odkrije, kaj še moraš pri sebi spremeniti.

CONTEMPLATIO:

Premišluj o podobi vode v 43. poglavju Izaija in v Psalmu 126. Naj ti Bog razkrije njeno življenjsko pomembno, osvežujoče in očiščujoče delovanje. Potem to poveži z Božjim odpuščanjem in milostjo v svojem življenju.